

Navštívili jsme XIV. ročník Festivalu mladého amatérského divadla

Amatérským divadelníkům u nás není třeba vysvětlovat, co je to FEMAD. Divadelní soubory si považují za počtu na poděbradském fóru vystupovat, semináristé se do poslední chvíle bojí, že právě oni se mezi stovku „vyvolenců“ již nedostanou. Středočeské krajské kulturní středisko spolu s Městským národním výborem v Poděbradech pořádá každoročně skutečně ojedinělou přehlídku, která nejenže není soutěžní, ale současně také představuje naše amatérské divadlo snad v celé jeho šíři žánrové i dramaturgické.

Na Festivalu mladého amatérského divadla býváme každoročně svědky zajímavých experimentů, ale i klasického, „kukátkového“ divadla. Rozhodně však nelze říci, že je to dokonalý odraz našeho amatérského divadla v Československu. To proto, že záměr pořadatelů je právě představit to nejzajímavější, co v současné době vzniká, a přitom převážná většina amatérských souborů se věnuje právě klasickému divadlu. Smysl festivalu je tedy v jeho inspirativnosti pro ostatní divadelníky, především ze Středočeského kraje.

Většina představení uváděných letos v Poděbradech prošla předtím některou z jiných přehlídek, například Šrámkovým Piskem. To by mohlo být tedy zárukou, že půjde o představení špičkové kvality. Ale členové Krajského poradního sboru pro divadlo SKKS provádějí výběr na FEMAD ještě daleko odpovědněji, vybírají z desítek představení, někdy třeba ještě ne konečného, definitivního tvaru.

Letošní poděbradské setkání divadelníků přineslo mnoho zajímavých podnětů pro všechny jeho účastníky v patnácti představeních pro semináristy a dvou pro

veřejnost. Dva víkendy byly doslova nabité divadlem a diskusí o něm ve třech skupinách vedených odbornými lektory. Ty byly stejně inspirativní, pro leckoho možná i více než samotná představení.

Co bylo charakteristickým rysem? Především snaha všech vyjadřovat se prostřednictvím jevištního, scénického tvaru k problémům dneška, současné doby. Vytvářet i na podkladu klasických textů divadlo současné, tedy mladé. Dosáhnout

toho, aby dialog vznikl nejen mezi herci na jevišti, ale i mezi jevištěm a hledištěm.

Nelze jednoznačně tvrdit, které představení bylo na XIV. ročníku FEMAD nejúspěšnější — pro každého to totiž bylo představení jiné, takové, které právě jemu bylo myšlenkově nejbližší. Ale zmíníme se alespoň o některých zajímavých inscenacích.

Patřily mezi ně rozhodně Variace o měšci, s nimiž zde hostoval portugalský soubor Teatro Art'Imagem-Porto, který do Československa přijel na pozvání pražského Anebdivadla (to hrálo v Portugalsku letos v létě). Většinu diváků zaujala experimentální práce stínového a animovaného divadla.

Jiným zvláště inspirativním představením byl Statek divadelního souboru Vizita z Dolních Břežan. Prostřednictvím fantastického snu se totiž semináristé seznámili s tzv. otevřenou dramatickou hrou, kterou se naše divadlo zabývá jen

zřídka. Jak řekl v diskusi dr. Ivan Vyskočil, je to divadlo, které nelze napodobovat, každý ho musí objevit sám pro sebe.

Ryze současné divadlo nám předvedli členové souboru Faux pas z Nitry v inscenaci hry Tadeusze Różewicze Svedkovia alebo Naša malá stabilizácia. Ukázali, jak lze hrát divadlo s minimálními prostředky, bez nákladných kulis, kostýmů, rekvizit, pokud je myšlenka dostatečně

Za divadlem do Poděbrad

silná a herec ji dokáže tlumočit divákovi.

A konečně Brůček Loutkářský soubor Tatramani ze Sudoměřic u Bechyně byl přijat naprosto spontánně, s nadšením. Jednalo se o tři desetiminutové výstupy, které naznačily veliké možnosti, jak činoherci mohou využívat loutek. A především pobavily — jevištní zkratkou, takřka anekdotickými pointami.

Mohlo by se psát ještě mnoho a mnoho o jednotlivých představeních — třeba o Hostině Kanibalů Divadla ZK ROH ze Slaného, které se podle jejich slov pokusilo o „komunální tragiku“, či o loutkářském souboru „C“ SKP ROH ze Svitav, který přivezl milou inscenaci plnou hudby Pohoda. Ale inspirativní bylo i představení Divadelního klubu Jirásek SKP ROH Česká Lípa Král Lear, i Umfř smíchů divadelního souboru Tyl z Rakovníka a dalších. Podstatné je, že každý, kdo prožil letošní poděbradský divadelní maratón, si odtud odvezl inspiraci. A o to přece šlo.

ZUZANA BERANOVA